

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FIYATI:

(7 Turgut = 70TL.)
KDV dahil
Pazar günleri çıkar
SAYI: 702



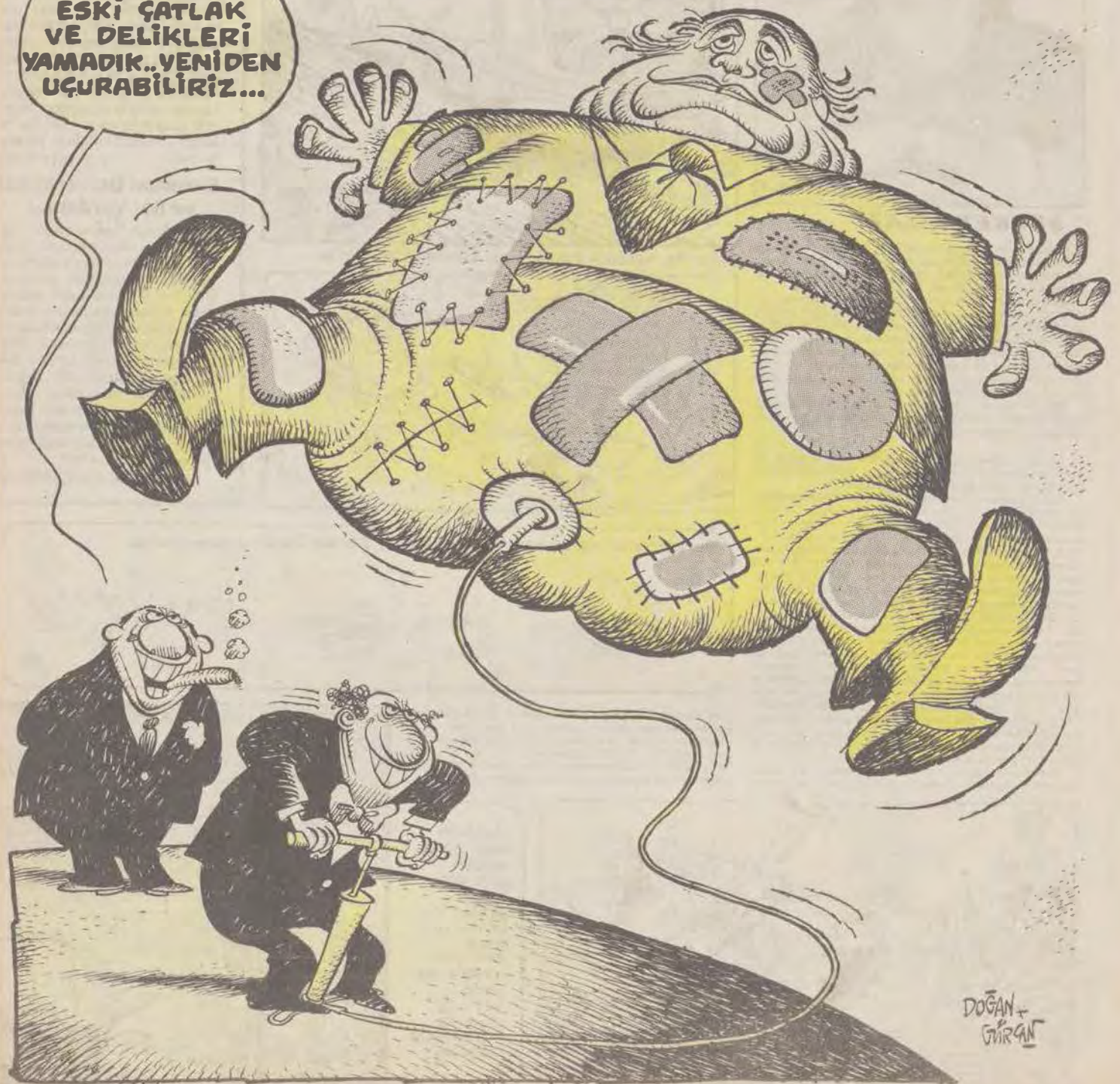
GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR



Hababam gazete ve dergilerin başsayfalarına çıkarılan Demirel, bu kez de 2000 kişiye davet verip günün adamı oldu

**AFFERİN..
ESKİ ÇATLAK
VE DELİKLERİ
YAMADIK..VENİDEN
UÇURABİLİRİZ...**



GIRGIR HAPISHANESINDEN TIPLER



ŞEVKET YALAZ

1956 yılında ADANA'nın Afedede Mahallesi'nde, acılı Adana kebablarının kokuları içinde doğmuşum... öylelikle göre tosunuk misali imişim doğduğumda Hala da öyeyim ya, neyse...

Çocukluğumun ilk yılları Adana'da geçti sanırım. Sanırım diyorum, çünkü oradan anımsayabildiğim tek şey çok sevdiğim faytonların (İstanbul'un taksileri gibi), o taş yollarda şakır şakır gezinmeleri ve benim de elimde kırbaç saydığım comaklarla onları seyretmemdir. Babam benim hüzünlü ve kırbaçla onları seyrettiğimi gördüğü için sönmelediğim zaman beni gerçek bir faytonun sürücü mahalline olurtmuştu...

Babam bankacı olduğu için orda fazla kalmadı. Bu nedenle de bir Adanalı olduğum halde şalvar giyemedim için hala özülürüm.

İlkokul yıllarım çeşitli Anadolu kentlerinde geçti. Lişeyi ise İstanbul'da bildim. Bakırköy'de oturuyorum ve artık benim menilekelim orasıdır herhalde.

Resim çizmeye gelince, ilkökula sınıf öğretmeniminin anneme, "Bu çocuğun resim çizmesini engellemeyin sakın" demesi beni çok gururlandırmış olmalı ki ben, evde artık haldur haldur neide ne bulursam çiziyordum. Bu lütlu öğrencilik yıllarımda da sordü. Ders kitaplarının paragraf aralarına, defterlerimin boş kenarlarına, halta yazılı kağıtlarına bile çiziyordum. Onun için liseyi beş se nede bitirebildim. Onra Üniversiteye girdim. O işi de kafamda planlamıştım. Benden hesap kitap adamı olmazdı. Onun için GÜZEL ANATLAR YÜKSEK Okulu'na girdim. Tabii bu arada da 16 yaşında girdiğim GIRGIR'a da devam ediyordum. ÖĞÜZ ARAL beni bir gün elimden tutup şimdi rahmetli olan Mehmet POLAT babanın yanına verdi. "At! El senin, kemikli benim!" dedi. O zamanlar kemikim az, elim fazla olduğu için, çok korkmuştum. Ama zaman geçtikçe korkuma gerek olmadığını anladım. Ne öğrendiysem ondan ve ÖĞÜZ abiden öğrendim. Hiç unutmam bir gün, yanlış çizdiğimi gören Polat baba bana galere dedi ki: "Bak şevket! Buna guas denir, yanlış çizdin mi öalüne bu beyaz boyadan sürer yeniden çizersin!" O gün bu gündür guas'a çok aeverim.

Yirmidokuz yaşındayım, küçük şeylerden zevk almamı çok seviyorum, çizerken çok mutlu bir adam oluyo.



GIRGIR:2



Yukarıda GIRGIR'a çizdiğim ilk kapaklardan birisi...



Bu karikatür de GIRGIR'da yayınlanan ilk karikatürlerimden birisi...



rum, kuşları, özğürloğü çok seviyorum, bir tane arabam var onu hiç sevmiyorum, çünkü çalışmıyor. Hatı. Bı de nişantiyım onu da seviyorum, ağızları de seviyorum, her şeyi seviyorum, yaşamı seviyorum... l al. l al. l al. l al. Ha, alae bı de şunu söyleyeyim, hayat benim gördüğüm kadar toz pembe değil, ama olsun gene de seviyorum...

Aslında ben Öğüz abiden gizli gizli böyle şeyler de çiziyorum ama bir gün yakalarsa fena yapıcak diye de korkmuyorum değilim...



Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Biz işçiler...

Sayın Başbakanımız, geçenlerde bir soruya "Dikkat edin, işçi olsun memur olsun, dile-diklerinde pazara çıkıp istediklerini alabiliyorlar. Demek ki ücretleri hayat pahalılığının üstündedir" gibi bir cevap verdi. Tanım Orman ve Köy İşleri Bakanlığının (bir kısmı) ve Edirne Ziraat Araştırma Enstitüsü'nün (tüm) işçilerinin en son toplu sözleşmesi 1984 yılında yapılmıştır. 13 aydan beri aldığı-maz ücret de, dört yıllık bir işçi için 28 bin ile 29 bin lira arasındadır. Bu parayla ev kirası, yakacak, elektrik, su, yiyecek, giyecek ihtiyaçlarımızı nasıl karşı-larız... Nasıl çıkabiliriz pazara acaba?

C.V. (EDİRNE)

Erzurum Üniversitesi ve ilaç yardımı...

Erzurum Üniversitesi öğ-rencilerine ilaç yardımı yok. Son aldığı-maz reçete yirmidokuz-bin liranın üstünde tutuyor. Ben bu reçeteyi nasıl ödeye-yim. Arkadaşlarımın sınırlı bütçesi serbest bırakılan ilaç fi-yatlarını nasıl karşılasın? Öte-ki üniversitelerde verilen ilaç yardımı, Erzurum gibi soğuk, hastalanma olasılığının daha fazla olduğu yerde neden yapı-lmaz? Bizler bu reçetelerdeki i-laçları alamayacağımıza göre muska mı yapalım?

Ç.A. (ERZURUM)

DUR BAKALIM! DAHA GOL DEMEDİM! BU POZİSYONLU GECE TELEVİZYONDA AĞIR ÇEKİMLE Bİ SEYREDEYİM, ONDAN SONRA KARAR VERİCEM...

Ozai, dün yaptığı bir toplantısında, tüm dünyadaki sanatçıları Türkiye'ye yalınlar'lamaya davet etti.

Toplantıda Türkiye'de yabancı kadamların girişimleriyle iş Sahalarının açılması yararlı olacağını belirten Başbakan konuşmasının devamında şunları söyledi:

"Her gün aynı maddelere zaman yapılmış halkı sıkıyor. Yani kurulacak iş sahaları, Sayesinde ortaya yeni ürünler çıkabilir. Bu da bize değişik ve yeni zamlar yapma olanakları verir."

KENDİ HALİNDE BİR MİZAN DERGİSİDİR

A cartoon illustration by Kadir Dincel. A man in a striped shirt and shorts stands on the ground, shouting into a speech bubble: "DANA SABUK DANA SABUK BURGUN S KAT BITMELI / BU HERKE İÇİN YURTDIŞI GEÇİŞ KREDİSİ S KATTAN ATILY DİYCEZ". On his roof, three other men are building a second story. One man is on a ladder, another is on the roof, and a third is on the ground with a ladder. The house has a sign that says "KARAKOL". The scene is set in a simple town with other buildings in the background.

2

ULAN!
ADAM ATARKEN
BIRAZ DIKKAT ETSE-
NIZE, BEYFENDİNİN
KONUŞMASI
YARIDA KALDI!

DONK!

DONK!

Mehmet Aksoy

SÖĞÜKSU, KANARYA, BEYKOZ, EYEMEZ DOLAPDERE:
Yükanda adı geçen semllerde yarın büyük çapta elektrik kısıntısı olacak. Çünkü bu semllere önce taturalar göndericek ki aptallarsacaklar. Bı daha elektrik dögmelemlerine elelnevi ualamıyacaklar. Gönderdiğimiz yklo taturalar gözlemlerin üstünde yumruk gibi patlıycak. Elektrik harcamacları tırsıcaklar. Nih... Nih... Nih...nih...nih...nih...nih... MİDDİR DUMRUL KILOYAT

YATAKTAKİ KADIN

HAFTALARDAN BERİ CANAVARLARDAN YARATIKLARDAN İÇİNİZİN KARARDIĞINI DÜŞÜNEREK ONLARA BİR HAFTA İZİN VERİP, SİZE GAYETLE ROMANTİK BİR AŞK HİKAYESİ ANLATIYIM, AMA HERZAMANKİ GİBİ ACAP Bİ AŞK...

BAYA RAHAT OLDU.

Otel odalarından kurtulup, ilk bekar evime taşındığım gün hemen bir yataktan bir yatağa...

İYİVV! BU... BU KADIN DA KİM BE?!

EEE... ADIMIMI ATTIGIMDA YATAKTA BİR KADIN VARDI, AYAGIMI ÇEKİNCE YOK OLDU... KADINSIZLIK BAŞIYAMI YURDU NE? HAYAT GÖRMEYE BAŞLADIM ARTIK.

Saskınlığım geçince tekrar yatağa girdim. Ama ayagımı atar atmaz...

YİNE O KADIN! BEN YATAGA ADIM ATINCA ORTAYA ÇIKIYO ÇEKİNCE KAYBOLUYOR İN MİDİR, ÇİN MİDİR NEDİR. KORKTUM VALLAH!

Yataga iyice çıkip, usulca ona dokundum...

İN, ÇİN FİLAN DEĞİL KANLI CANLI Bİ KADIN BU, RESMEN KADIN... PİST, HEY UYAN! UYANSANA!

Birden uyandı... Ben sok olmuştum ama o çok sakindi...

BİL MEM.. BİR BARDAK SU VERİR MİSİN?

KİMSİN SEN YATAGIMDA NE İŞİN VAR, NEZ. NECİSİN?

PE. PEKİ.

BEN YATAKTAN ÇIKINCA YİNE KAYBOLDU.

Alel acele suyu getirdim... Tabiri yataktaydı...

TANIRIM, İNŞALLAH BEN YATAGA GİRİNCE TEKRAR ORTAYA ÇIKAR, ÇOK SEVDİM ONU.

Hemen yatağa girdim. İste yine karşımdaydı...

SUYU NUZ.

Ne ben onun, ne de o, kendi hakkında birşey biliyordum... Yarım saat sonrada yanına kıvrılıp uyudu... Kedi gibi birşeydi...

Sabah uyandığımızda yataktan çıkmasını söyledim. Ama adimini atar almaz ayagi kayboldu... Demek ki bu kadın yalnız yataktaydı, oda yanında ben olduğunca...

AA! ÇEK HEMEN ÇEK! NIM. OLSUN. YALNIZ YATAKTA BİLE OLSA BENİM DE BİR KADINIM VAR ARTIK.

O gecedan sonra her gün işten çıkınca Raşa koşa eve gelip yatağa giriyordum.

BEN GELDİM.

Çok iyi anlaşıyorduk, isim almıyorduk bütün zamanımızı yataktaydı geçmiyorduk orda yemek yiyor, orda oyun oynuyor orda çalışıyor vee...

Tabiri ki orda sevişiyor...

Ve bir gün evlendik... Belki dünyanın yataktaydı kuşları ilk nikahıydı Bu...

BEN DE SİZİ KARIKOCA (LAN EDİYORUM ÇOK ACELE EDEN GÖRÜM AMA SİZİNKİ KADARI... Nİ GÖRME DİM.

HEVVO... BAAK İÇKİLERİMİZ

Karım yataktan dışarı çıkmadığı için bu geceyi yataktaydı kullandı ya karar verdik...

HADI KARICIGIM EN KÖTÜ GÜNÜMÜZ BÖYLE OLSUN... SAĞLIĞIMIZA...

İçkiden ve keyiften kendimizden geçmiştik. Elimde sigareyle uyuyacak kadar...

Sabah itfaiye geldiğinde, sıcağın ortasında bir yataktan başka birşey bulamadı.

BİR GÜN BİR HURDACININ ÖNÜNDEN GEÇERKEN HURDA BİR YATAKTAN TATIL TATIL MİRLİLER GELİRSE SAKIN KORKMAYIN, O YATAK BİZİM, MİRLİLER DA BİZDEN GELİYOR DÜR.

MİRLİ MİRLİ MİRLİ...

GIRGIK: 5

SON

ÜNİVERSİTELİ MAAMUT

YAZIP ÇİZEN
İBRAHİM ERTEME



...Üç defa kaşınıp hesaplamak da
ediyorduk şimdi de mi? Yurttan
kaldı bu alışkanlık... Ne za-
man (b)ri koparmaya başla-
sam üç defa sol paça kıvır-
rıp, falan filan işte...

Eveet.. Nerde kalmıştık.. Hah!
Yurtta.. İbrahim bana Musammer
için İy adam dildir diyordu...

BAK SONRA UYARMADI DEME.. MU-
AMMERDEN UZAK DÜR.. SONRA
HERKES SENİ O ZİNDİĞİN TAKI-
MINDAN ZANNEDER...

NOOLUR ETSİNCER...

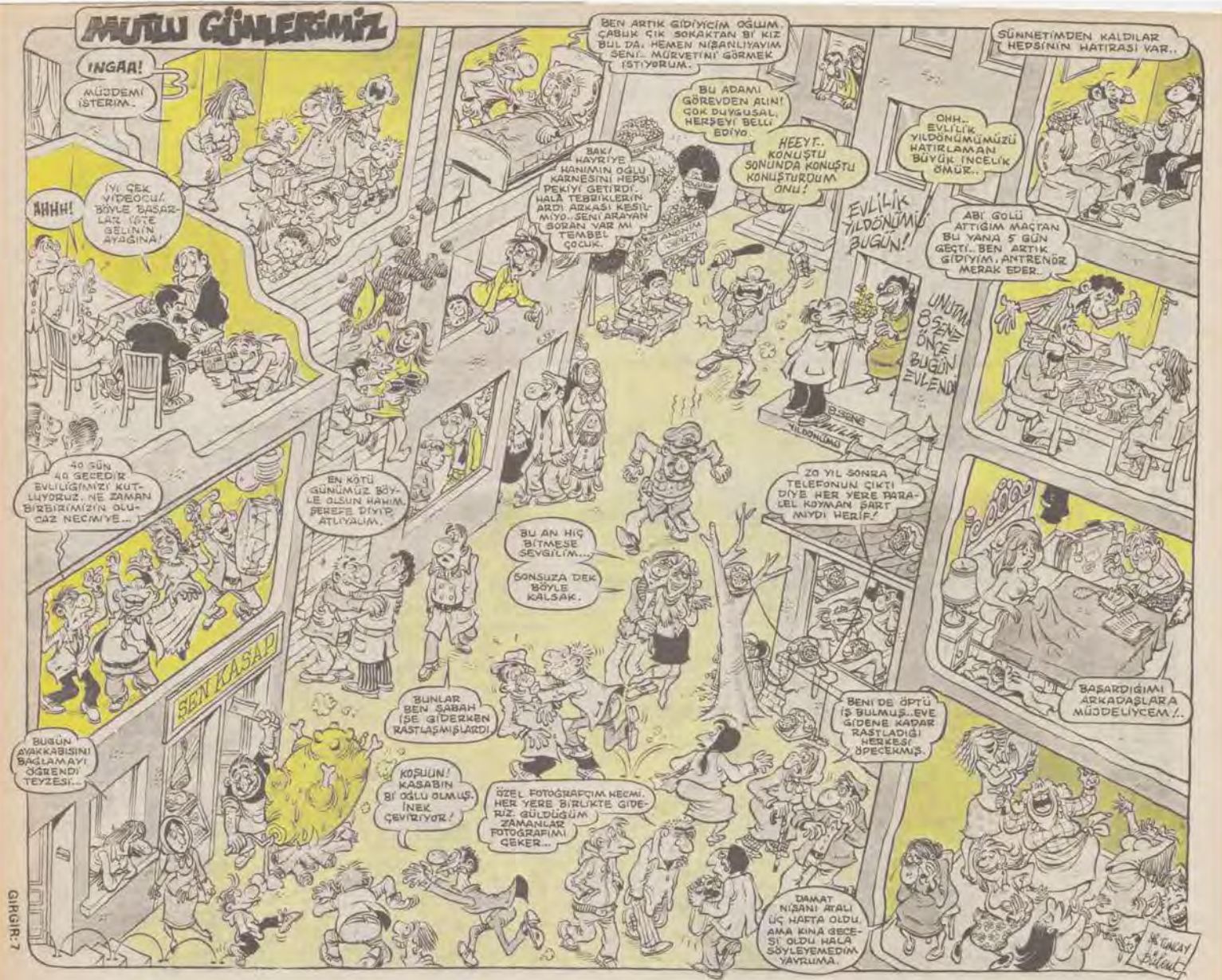
ETMESELER SENİN
İÇİN DAHA İYİ
OLUR BE
MAHMUTCUUM.

BİZ BU YURTTA
O VE ONUN GİBİ-
LER OLMA SA DA-
HA İYİ OLUR DİYO-
RUZ.. BİLMEM
ANLATABİLDİM Mİ
SEN İYİ Bİ ÇOCU-
ĞA BENZİYORSUN
ÜSTELİK

Biraz da savaşıalım...



MUTLU GÜNLERİMİZ



ESSEK HERIF

Hasan Kaçan

İhtiyar



Etme bulma dünyası



Şevkat



Demarke vaziyetleri



Uçuncü cinse yakınlaşma



GIRGIR:10

MİZAH ÖYKÜSÜ

CATI KATI



- Neo lan? Yine doğurmuşsun kırkları karneye!
- Taktılar baba!
- Boynuz mu taktılar?
- Hocafartaktı babacıyım.

-Hastır lan! Taktsıarmış! Elalem nasıl geçiyor rezil herif! Bu sene de katarsan ölümlerden ölüm beğen! Şimdi kır boynunu!

Nereye deabilirdim? Biricik adam geçen yıl sınıfta kaldığım için elmden alınmıştı. Salona geçmek, babamla aynı yerde bulunmak, bezarımı kendi ellerimle kazmak demekti. Buzdolabından pek ayırdı olmayan çatım, tek seçeneğimdi. Nasıl olsa insan soğuktan ömez. Olsa olsa, sözlüye kalktıgımda olduğu gibi tiftireti. Üsteliksonunda dayak da yok.

Neyse ki, çatıda oyalanacak bİ yığın şey var. Eski kitaplar, fotoğraflar, zulamdaki porno dergiler ve sigaram...

Kahretsin! Yine fareler oynuyor çatıda. Hiç biri rahatsız etmiyor beni ama, onca özenle sakladığım dergilerimi kemiriyorlar.

Ha, aklına gelmişken... Geçenlerde sigara içmek için, yine çatıya çıkmışım. Kılıp katli faarelerden birine fırlattığım bir şey, iğimi çakmıştı. Farelerin keskin dişlerinden payını almış, daha önce hiç görmediğim, parlak yadırlara işlenmiş, eski bir defterdi bu. Yağmur suyu da yemiş sayıtlarını, zorlukla aralarak, şöyle bir göz geçirmiştim.

Bıraktığım yerden aйдım defleri. Bazı sayfalar hepten okunmaz hale gelmişti. Ben de, en okunaklı sayfasından başladım. * * *

TARİH

Bugün can sıkıntısından patlıyorum. Biricik oğlum ve canım kızım okuldan henüz dönmediler. Karımsa komşuya gitti. Sıkıntıdan, oğlumu döveceğim sopanın üstüne motifler işledim.

Gecenin yarısında yandaki komşulardan uyarı geldi. Neymiş efendim, ben çocuklarımı (Silik okunmuş), bağırırlar, ağlamaları rahatsız ediyormuş. Onları bir süre susturmak için, gürültünün sol taraftaki komşulardan geldiğini, bizim evde böyle bir şeyin olmayacağını söyledim.

Apartmandan henüz başka bir yakınma yok. Ne de olsa baba malı!

Bugün evde onarım vardı. Musluklar, kapılar, pencere kenarları... Hepsi de çanşıkıcı! Derabin fişini onarıırken, karımın cereyan telini tutması günün en anlamlı olayı idi. Yoksa, toprak hattını nasıl anlayabilirdim?

Yine küçük kızım, banyoya elbiseleriyle düşmüş. Hertarafı sırlıslılam. Yavrucuğum üşütüp, hasta olacak. Elbisesini çıkarmadan kurutmanın bir yolu olmalı. Kızımı çamaşır ipine, ellerinden astım.

Bu ceza az bile ona... Kurusun, kaktüse oturtacağım.

Bu ne huzursuz ev! Koltuklar ne rahat! İnsan sıkılır bunlara oturmaktan. Neyse ki "Kazıklı Voyvoda"-yı okuyorum.

Mirir, n' sana'at! Ne buluşları var üstadin !
Bu kadar olmaz! Pes vallahi ! Daha ikibuçuk yıl
önce aldığım ayakkabıları, nasılı da paralamış! Elleri
de camur içinde Oysa yemek zamanı. Ne yapsam
acıba? Ellerini arkadan bağlayıp, "Canım oğulcu-
ğum, şimdi kaynar çorbanı iç" mi desem, iki gün ye-
mek mi yedirmesem! Yoksa, bu güzelim karda kışta,
onu çıplak ayakla okula mi göndereyim!

Ayakkıları da bil şişer ki...

Tüm bedenim mutlulukla ürperiyor! Alttıkları balkona çilingir sofrası kurmuş. Keyifle eğleniyorlar. O kadar da kira veriyorlar. Nasıl eğleniyorlar! Tepe lerinden aşağı kova kova boşaltırken, ihtirasla inle dim. Ahh, keşki hortumum olsaydı da, tazyikli su fiş kırılabileydim!

Bugün Babalar Günü! Merakla çocuklarımla getireceği armağanı bekledim. Bir kitap! İnsan Hakları Evrensel Beyanname'si! Vay adiler! Ben sizin için, di şimle tırnağımla didineyim, siz bana iki-üç sayfalık uyuz bi kitap getirin! Demek böyle! Gösteririm size!

Kıtap da bi şeye benzesel! Bütün gece yağmur yağdı. Çatıda biriken yağmur suları, bize kadar geldi. Sular tepemize "Şııp, şııp" diye damlarken, hep mutlu rüyalar gördüm. Karımsa hiç uyuyamamış. Sabah hortlak gibiydi.

Şimdi onu daha çok seviyorum (Bundan sonraki yazılarokunmuyor Noksan sayfalar da ilgi mi çekti. En son sayfada ise, yer yer mürəkkep lekeli. Yağmuru da yilyince tamamen birbirine karışmış. Ancak, son satırlar zorlukla okunabiliyor du.)

... Böylece çocuk sakat kaldı. Karım hastaneden henüz taburcu olmadı.

Ne olurdu on çocuğum daha olsaydı... Defteri bıraktığımda, sırtımdan aşağı soğukterler boşalıyordu. Tamo sırada, babamla burun buruna geldik. Gözlerini devirmiş, bana bakıyordu.

Eksik sayfaların kimde olduğunu anlamaya başlamıştım...

BİTİ.

Tuncay Akgün



HASBİ TEMBELER

Ağız kalabalığı...



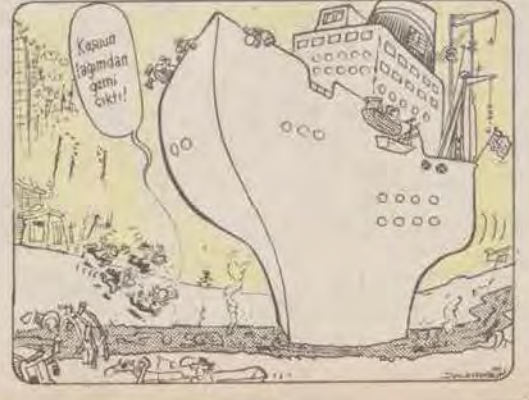
Mola...



Değişiklik...



Şişe...



KÖLE İZUARA

BEHİÇ ve ATİF





EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP ÇİZEN:
Bülent
ARABACIOĞLU





EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP
CÜZENİ
Bulent
AZABACKÖLU





Biz Büyüksizlar

GÜLAY BATUR * RAMİZE ERER (Nifabetik sıra)



ERKEKLERİN BİZDEN NEYİ EKSİK Kİ?



BEKLEYECEĞİM...
 Yıllarca bekledim
 O masal prensini
 O beyaz atlı-yakışkıbn.
 Fakat hala gelmedi
 Sanırım bir işi çıktı
 Otuz senelik,
 Kısa bir işi...
 Halletmesini bekliyorum.



"İÇERDEN DİŞARIYA SEVGİLERLE" Karikatür Sergisi açıldı

İki yıldır sayıklayıp durduğum karikatür sergimizi Takım'da TÜYAP salonlarında nihayet açtık. "Sergimiz" dememdeki neden bu güzel çabada kendime pay çıkarmak değil, sadece o duvarlarda halkın karşısına çıkacak karikalı kahkahan kadar heyecan ve coşku duyduğumdur.

Dünyada ilk kez hapishanelerde ve tutuk- lerinde çizilmiş karikatürlerden oluşan bir sergi açılıyor. Çok önemli ve ilginç bir sanat olayı ama, insallah son kez olur. Çünkü en zor koşullar içinde karikatür çizmeyi başaracak kadar yetenekli insanların yerli duvarların arkasına olma mekânı...

Sergi Taksim TÜYAP salonlarında 16 Şubat pazar saat 20'ye kadar açık kalacak.

Gelebilen tüm Gırgır okurlarını bekleriz. Ser- ginin çizimleri, mazeretlerinden (!) ötürü orada o may cakan için ziyaretçileri onlar adına ben ağırlayacağım.

Bekleriz
OĞUZ ARAL



GIRGIR

YIL:14
SAYI:702
16 ŞUBAT 1986 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Basıldığı yer: İlyay A.Ş. Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 528 50 00
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazılışları Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

POSTA KOD NO: 34410

KIBRIS:90 TL. İNGİLTERE:60 p. AMERİKA:1\$ ALMANYA:2DM. HOLLANDA:2F. FRANSA:7 FF İSVEÇ:8.2 KRON